

Mens vi
venter...

Verdens Barn
Children of the World

Påsken 2017

Kjære alle dere som venter!

Påsken og våren står foran oss, og vi kan glede oss over å gå mot lysere tider. Noen av dere har akkurat startet adopsjonsprosessen, andre er godkjent, noen venter på tildeling og en del foreldre venter på å reise for å hente barnet sitt.

I påsken vil Verdens Barn ha redusert bemanning, men alle viktige beskjeder vil bli formidlet.

Har du noe å dele?

Vi får ofte spørsmål om vi kan trykke flere "reiseskildringer" i vårt medlemsblad, der nye adoptiv søkere kan få ta del i andre adoptivfamiliers opplevelser. I løpet av en adopsjonsprosess er mange opptatt av å få informasjon og finne ut mest mulig om det man en gang skal oppleve. På tross av at vi som adopsjonsforening forsøker å formidle kunnskap, vet vi av erfaring at mange også setter stor pris på å lese om andres opplevelser, inntrykk, erfaringer og gleder.

For at vårt medlemsblad skal bli et levende magasin som mange har utbytte av, er vi helt avhengige av bidrag. Vi ønsker derfor å oppfordre våre medlemmer og familier til å dele sine erfaringer med andre.

Har du en historie du ønsker å formidle? Det kan være fra hentereisen, fra tilbakereisen, tanker i ventetiden - eller noe helt annet! Forslag til aktuelle temaer, bilder eller en historie du mener andre kan ha glede av mottas med takk. Tekst og bilder kan gjerne sendes på mail, men det går også bra å sende bidrag i papirform.

Trenger nye søkere

Verdens Barn trenger nye søkere som kan tenke seg å adoptere barn fra Sør-Korea og Thailand. Vi har de siste årene tatt imot få nye søkere på disse to landene, og ventetiden har derfor blitt vesentlig kortere.

Rom for et fadderbarn?

Verdens Barn (tidligere Norsk Koreaforening) startet opp som en ren bistandsorganisasjon etter Koreakrigen. Etter hvert viste det seg at noen av barna hadde behov for permanente familier, og dette ble starten på adopsjonsformidlingen. Hjelparbeid er likevel en sterk del av Verdens Barns

identitet. I nesten alle land vi formidler adopsjon fra, har vi også bistandsprogram som hjelper barn og familier til et bedre liv, med flere muligheter.

Det er mange organisasjoner i Norge som har hjelpearbeid og fadderskapsprogram. Verdens Barn er ikke blant de mest kjente, og har heller ikke midler til profilering for å få nye faddere. Våre faddere er derfor stort sett adoptivfamilier, deres slekt og venner. Når adopsjonstallene går nedover, går det dessverre samme vei med fadderskapsmassen vår også. For å opprettholde de programmene og prosjektene vi støtter, er det stort behov for nye faddere. Spesielt i India, Sør-Afrika og Nord-Korea. Et fadderskap koster 250 kroner per måned. Av dette går 20% til administrasjon, resten av beløpet går rett til programmet. De fleste steder sikrer dette fadderbarnet tilgang på blant annet et trygt sted å være utenom skoletid, støtteundervisning, fritidsaktiviteter, medisinsk bistand, et varmt måltid i løpet av dagen, yrkesopplæring og veiledning på ulike aktuelle temaer. En del av tiltakene drypper også på øvrige familiemedlemmer, og andre i nærmiljøet. Som fadder mottar man to rapporter årlig om fadderbarnets situasjon.

Da det er vanskelig å få til et individuelt fadderskap (og derpå individuelle rapporter) i Nord-Korea, er fadderprogrammet her kollektivt. Man støtter da to barnehjem og en skole med mat, klær, medisinsk utstyr ol. Det månedlige beløpet for fadderprogrammet i Nord-Korea kan man bestemme selv.

For nærmere informasjon, se <http://verdensbarn.no/fadder-hjelpearbeid/fadderprogrammene>

Fadder- og familietur til India

Tilbakereiser til det landet man er adoptert fra og/eller besøk i landet man har et fadderbarn, er også en del av Verdens Barns arbeidsområder. I månedsskiftet februar- mars gjennomførte Verdens Barn en slik tur til India. Denne gangen var det seks spente familier, med til sammen 11 unge i alderen 9-21 år som tok turen til kontrastenes land. Una og Janita fra adopsjonsteamet var med som reiseledere.

De fem første dagene var avsatt til å besøke våre to samarbeidsorganisasjoner i India, Children of the World, Bombay (CWB) i Mumbai, og Bharatiya Samaj Seva Kendra (BSSK) i Pune. Dette var dager med sterke inntrykk for alle. Besøk på barnehjemmene, samtaler med ansatte som også var der da adopsjonen ble gjennomført og lek med de barna som bor der nå. Minner ble gjenopplivet, og nye ble laget.

Vi ble også tatt med ut i slumområdene hvor barna som har faddere gjennom Verdens Barn bor, og fikk innsyn i hvor viktig hjelpen disse barna og deres familier får gjennom henholdsvis CWB og BSSK, er. Man kan nesten ikke forestille seg forholdene disse familiene lever under. Samtidig var det utrolig å se livsgleden og oppleve den varme mottakelsen vi fikk alle stedene vi var.

Forutsetningen for å være med på fadderskapsordningen, er at barna må gå på skole. De fleste av foreldrene er selv analfabeter og nytten av skolegang er ikke alltid alle som ser uten den motiveringen og oppfølgingen sosialarbeiderne gir. Familiene lever under svært vanskelige kår, med store sosiale-helsemessige- og økonomiske utfordringer. Gjennom fadderskapsprogrammet får barna trygge rammer i en ellers vanskelig hverdag, og håp om at fremtiden kan bli annerledes. De familiene som sponser et fadderbarn i India, fikk også møtt dette barnet og dets familie. Tre av fadderbarna og en foresatt tok turen fra Arungabad til Pune for å hilse på sine faddere. Dette er en syv timers biltur - hver vei ;)

De neste ni dagene var vi på reise i Rahjastan, fra Udaipur til New Dehli, for å oppleve og lære om indisk kultur og historie. Fra bussvinduet så vi mye fin natur, mye dyreliv, og fikk et innblikk i det indiske samfunnet. Trafikken fasinerte alle, et under at noen egentlig kommer seg helskinnet frem. En salig blanding av alt som kan krype, gå og rulle, gjerne fra flere retninger samtidig.

Flere palasser og severdigheter ble besøkt med engasjerende guider som fortalte levende om livet på det aktuelle stedet. Høydepunktene var nok for de fleste en kamelsafari i ørkenen med overnatting i telt, samt besøk i vakre Taj Mahal.

Spesielle barn og spesielle foreldre

Å bli adoptivforeldre innebærer at man stilles overfor også andre spørsmål enn de som vanligvis møter foreldre med egenfødte barn. Et spørsmål mange stiller seg i løpet av adopsjonsprosessen, er om man kan tenke seg å adoptere et barn med spesielle behov.

Mange adoptivforeldre sier at det faktisk er en fordel å måtte forholde seg til disse spørsmålene, fordi man da får et mer bevisst og reflektert forhold til foreldrerollen enn man trolig ellers ville hatt. Her må hver enkelt kjenne etter hva slags forventninger man har til det å bli foreldre, og hvilke omsorgsoppgaver som er mulig.

Adopsjon handler om å la et barn få en ny familie for alltid. Når et barn blir frigitt for adopsjon, er det heldigvis ofte kø for å få lov til å adoptere dem. Alle barn er spesielle og unike - men noen barn har andre behov enn gjennomsnittet. Vi vet at det også finnes spesielle foreldre, i den forstand at de er godt egnet som familie til nettopp disse barna.

Barn med spesielle behov er like forskjellige som alle andre. Hvert barn har sin unike historie og sine utfordringer. Det de har til felles, er at de har behov for en familie som kan gi dem det ekstra omsorgsbehovet som de så sårt trenger.

Det er ikke mulig å lage en komplett oversikt over alle typer spesielle behov. For noen kan det være større eller mindre medisinske årsaker til at vi leter etter den rette familien. Eksempelvis premature barn, mindre hjerteproblemer, syns- eller hørselsnedsettelse, osv. I andre tilfeller kan det være barnets alder ved adopsjonen, en spesielt vanskelig bakgrunnshistorie, eller det at biologisk mor kan ha brukt rusmidler under svangerskapet som kan indikere at barnet kan ha behov for tettere oppfølging.

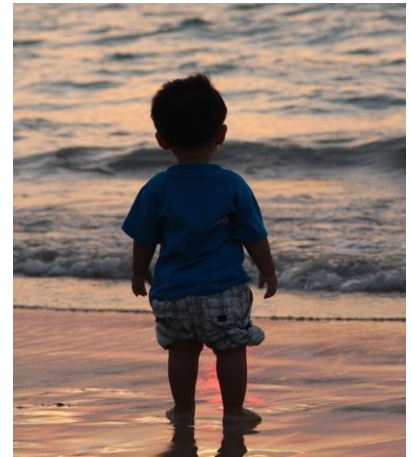
I noen saker er de ekstra utfordringene man kan forvente relativt konkrete, i andre tilfeller er de mer diffuse. Noen problemstillinger vil kreve ekstra oppfølging i en kortere periode, andre over lengre tid, eller periodevis. I noen tilfeller er barnet ved normal fungering og utvikling, men har en kjent risiko for at en eller flere utfordringer kan oppstå senere i livet.

Barn med spesielle behov, blir vanligvis ikke tildelt på vanlig måte. I de fleste sakene sender vi ut en forespørsel til alle godkjente søkere, og/eller legger informasjonen ut under «barn søker foreldre» på våre hjemmesider, og så kan de som er interessert melde seg. Disse barna kan også være aktuelle for søkere på andre land.

Imidlertid hender det noen ganger at barn med mindre helseanmerkninger, eller økt risiko for å utvikle behov for tettere oppfølging senere i livet blir matchet til en konkret familie. Noen av disse sakene må vurderes av faglig utvalg. Når det skjer, tar vi kontakt med den aktuelle familien, informerer kort, og spør om de er interessert. Familien kan da velge om de vil vite mer, eller om dette ikke er aktuelt. Om familien velger å vente på en ny tildeling, så er dette noe våre samarbeidspartnere i utlandet har stor forståelse for. Det er ikke til barnets beste at familien påtar seg større omsorgsoppgaver enn de har kapasitet til.

Faglig utvalg

Dersom en familie ønsker å vurdere å adoptere et barn med spesielle behov, vil Verdens Barn sende familien informasjon om det konkrete barnet. Slik informasjon sendes alltid anonymisert, dvs. uten bilder og navn. Det kreves at man får dokumentene vurdert av en lege, og evt. andre relevante fagfolk. Dersom familien ønsker å gå videre, blir saken fremmet for Faglig utvalg for adopsjonssaker.

Faglig utvalg er oppnevnt av Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, og har blant annet ansvar for å vurdere foreldre til barn med særlige omsorgsbehov som skal adopteres fra utlandet. Utvalget har tre medlemmer, og har møter ca hver tredje uke. Utvalget består av en psykolog, en psykiater og en lege. Det er et viktig poeng at de er et tverrfaglig utvalg, på den måten kan de vurdere sakene fra flere vinkler. Utvalgets oppgave er å vurdere om potensielle foreldre har den nødvendige forståelsen, kapasiteten og ressursene som skal til for å adoptere det konkrete barn.

En viktig forutsetning for familier som ønsker å bli foreldre til disse barna er at de er godt forberedte for oppgaven. Vår erfaring er at Faglig utvalg blant annet legger stor vekt på om søkerne har gått adopsjonsforberedende kurs.

Familien må skrive en søknad til Faglig utvalg med en presentasjon av seg selv og hvorfor de ønsker å adoptere nettopp dette barnet. Gjennom søknaden forsøker Faglig utvalg å danne seg et bilde av om familien har forstått hva adopsjon av dette barnet kan innebære, på kort og lang sikt. Deres oppgave er å se på helt konkrete familier og et konkrete barn, og vurdere hvorvidt dette er til beste for barn og familie.

I saker der barnet ikke allerede er matchet til en konkret familie i utlandet, kan inntil tre familier søke samtidig. Faglig utvalg velger da den familien de mener er best rustet til å ta imot nettopp dette barnet.

Kjenn etter hva som er riktig for deg!

Motivet bak og tankene omkring det faktum at foreldre velger eller ikke velger å adoptere barn med spesielle omsorgsbehov er like mange som barna som trenger adoptivforeldre. Det er viktig å påpeke at ingen utenforstående kan si hva som er riktig eller feil tenkt av den enkelte adoptivsøker. Hver og en må komme til bunns i hva som kjennes rett for henne eller ham. Det viktigste er at den enkelte selv er trygg på sine tanker.

Alle barn, uansett egenskaper eller bakgrunn, har rett til å komme til foreldre som har valgt akkurat dem. Ikke som andrevalg, men som førstevalg blant de valg de sto overfor i adopsjonsprosessen. Ikke fordi barna med spesielle behov er annerledes, men fordi ethvert barn, uansett behov, har retten til å føle seg utvalgt og etterlenget.

Å være forelder er i perioder veldig krevende uansett om du er adoptivforelder eller ikke. Å være forelder til barn som trenger spesiell omsorg eller behandling, betyr at du også, i alle fall i perioder, kan oppleve tilværelsen ekstra belastende. Ulike personer har ulike grenser og personlige forutsetninger for hva de tror de kan makte. Det er viktig å utforske hvilke forutsetninger akkurat du har. Kanskje finner du ut at det bare er visse problemer du mener du kan takle, mens det er annet du mener du ikke kan klare. I så fall skal man si klart ifra om dette.

Ingen foreldre vil at deres barn skal ha det vanskelig. Men slik er ikke virkeligheten. Barn fødes med ulike forutsetninger og når det gjelder barn med spesielle omsorgsbehov så er de i høyeste grad i live og har de behovene de har. De finnes her og nå. En beslutning kan fattes både på følelsesmessig og mer rasjonelt grunnlag, men det viktigste er at du som forelder står for din beslutning - i trygghet på at dette er noe du virkelig vil.

Man må helt enkelt ha realistiske forventninger om hva foreldreskapet kan komme til å innebære. Det er viktig å kunne ta dagen som den kommer med de muligheter som tross alt finnes. Du må finne ut hvilke forventninger du har med tanke på din foreldrerolle og ditt barn.

"Jeg ønsker deg et vakkert liv"

«Jeg håper du har fått gode foreldre og at du har et godt liv. Jeg ønsker deg et vakkert liv, med et vakkert ansikt og et vakkert hjerte.

Se på livet ditt som en dyrebar gave, for du er en nydelig blomst sprunget ut fra smerte. Jeg kan ikke hjelpe deg, men jeg vil alltid be for deg. Jeg valgte navnet ditt selv. Du vil alltid bo i hjertet mitt med det navnet.»

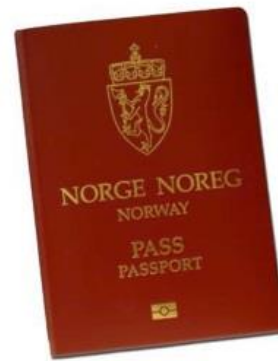
Siden 1969 har rundt 7000 barn fra Sør-Korea blitt adoptert av norske foreldre - men et sted har de en biologisk mor de aldri har lært å kjenne. Nå forteller noen av disse mødrene sine historier for første gang på norsk.

Boken «**Jeg ønsker deg et vakkert liv**» er basert på brev som biologiske mødre i Sør-Korea har skrevet til de barna de adopterer bort. Brevene er tidligere utkommet i bokform i USA, men boken er nå oversatt til norsk og har fått noen norske bidrag. Boken er et samarbeidsprosjekt mellom en adopsjonsforening i Minnesota og Ae Ran Won, et hjem for ugifte kvinner i Seoul.

Det norske innholdet i boken er:

- Sykepleier og forfatter Heidi Schmidt har oversatt boken og tilrettelagt for norske forhold.
- Skuespiller Mona Grenne - født som Jang Yoon Jin - skriver brev til sin biologiske mor.
- Lajla Nystad er adoptivmor, og skriver brev til sine sønner.
- Helge Solberg, fra Verdens Barn, forteller om adopsjonsprosessen i Norge i dag.
- Billedkunstner Jan Christensen har utformet bokens forside.

Boken er utgitt på Kolofon forlag og kan kjøpes i bokhandel eller Kolofon forlag. Prisen er kr. 200. Halvparten av overskuddet vil gå til kvinnehjemmet Ae Ran Won.

Nytt pass til adopterte

Verdens Barn har fått mange tilbakemeldinger om at adopterte har opplevd problemer med å få utstedt nytt pass, eller få registrert fødested (by) ved utstedelse av nytt pass. Bakgrunnen er nye passregler som trådte i kraft i 2016.

De nye reglene henger sammen med en omlegging av saksbehandlingssystemet for pass og nasjonalt ID-kort som er på trappene. Fra og med høsten 2017 vil det ikke lenger være mulig for den som utsteder pass å overstyre opplysninger fra folkeregisteret.

Derfor har det vært viktig for Politidirektoratet å klargjøre for politidistriktene som utsteder pass at de må hente personinformasjon direkte fra Folkeregisteret, og ikke videreføre opplysninger i utgåtte pass slik det har vært gjort tidligere.

Det er Folkeregisteret som registrerer hvor en som er adoptert fra utlandet er født. Uten at dette er registrert der vil politiet ikke utstede et pass med fødested.

Alle som er født på norske sykehus får fødested registrert automatisk i folkeregisteret. Men for nordmenn født i utlandet har registreringen vært mangelfull. Det viste seg i 2016 at mange adopterte fra utlandet ikke var registrert med fødested. Selv om det var oppgitt i gamle pass blir det ikke ført inn i nye pass uten at Folkeregisteret bekrefter det.

Folkeregisteret trenger da en bekreftet kopi av adopsjonsmeldingen fra norske myndigheter. Dette er meldingen som Bufdir utstedte da adopsjonen ble godkjent og registrert i Norge.

Skattedirektoratet, Politidirektoratet og Bufdir har kommet fram til en fremgangsmåte for hvordan adopterte skal få registrert kjent fødested i sitt pass og i folkeregisteret.

Skattedirektoratet vil etterregistrere opplysninger om fødested i folkeregisteret der dette fremgår av adopsjonsmeldingen. Det kan likevel ta noe tid før opplysningene i folkeregisteret er korrigert. I første omgang har Skattedirektoratet sagt at de vil etterregistrere for adopterte som har ankommet Norge i løpet av de siste 5 årene.

Dersom du ikke har tilgang til adopsjonsmeldingen kan du kontakte adopsjonsseksjonen i Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet (Bufdir) for å få denne tilsendt. Dette dokumentet må tas med til Folkeregisteret for å sikre at fødestedet blir ført inn der.

Etter at Folkeregisteret har registrert fødestedet vil Politiet automatisk bruke opplysningene i et nytt pass. Har du fått et pass med "ukjent" fødested eller bare landet oppgitt kan du klage og få nytt pass gratis.

Adopterte har krav på pass!

Verdens Barn har opplevd at enkelte har blitt avvist når de har søkt om nytt pass, med henvisning til at fødested ikke er kjent. Dette skyldes rett og slett feil saksbehandling fra den som skal utstede passet. Dersom noen skulle oppleve noe tilsvarende, ta kontakt med Verdens Barn eller be den som skal utstede passet ta kontakt med oss eller Politidirektoratet.

Dersom det haster med nytt pass

Som en helt midlertidig løsning i de tilfellene hvor det er mindre enn to måneder til du trenger nytt pass, kan Bufdir sende deg en kopi av adopsjonsmeldingen. Dersom fødestedet fremgår av

adopsjonsmeldingen, vil passmyndigheten godta denne som dokumentasjon på fødested. Vi gjør oppmerksom på at passmyndigheten vil trenge ekstra tid på å utstede passet i disse sakene.

Bufdir vil ikke alltid kunne bekrefte den adoptertes fødested, selv om vedkommende kanskje allerede har fødestedet oppgitt i passet sitt. Dette er fordi Bufdir bare kan bekrefte opplysningene som fremgår av adopsjonsdokumentene.

Hva må du gjøre?

Søker eller barnets foreldre dersom den adopterte er mindreårig, må skrive et signert brev (ikke e-post) til Bufdir og be om kopi av adopsjonsmeldingen.

I tillegg må du legge ved:

bekreftet kopi av søkers/forelderens legitimasjon, eksempelvis pass eller førerkort

bekreftet kopi av barnets norske pass, dersom et slikt er utstedt tidligere

Begge kopiene må være bekreftet av offentlig tjenestemann eller advokat. Kopier bekreftet av post, bank og kopieringskontorer er ikke tilstrekkelig.

Send brevet til:

Bufdir

Postboks 2233

3103 Tønsberg

Dersom det ikke haster med nytt pass - vent!

Dersom du ikke trenger pass nå eller innen kort tid, anbefaler vi at du venter til tidspunktet for reisen nærmer seg. Det vil da være større sannsynlighet for at opplysningene om fødested i folkeregisteret er riktige.

Vi ønsker dere
en GOD PÅSKE!

Hilsen alle oss i Verdens Barn

Hittil i år har tre par fått vite hvilket barn de skal bli foreldre til. Ett barn ble tildelt i januar, og to i februar. Det er normalt at det er måneder uten tildelinger, og det varierer fra år til år hvordan tildelingene fordeler seg på månedene. Status per 31. mars i fjor var også tre tildelinger, men ulikt fra i år kom alle disse tre i mars. To par som fikk tildeling i hhv. september og november 2015, kom hjem med barnet sitt i januar.

Det er per i dag 58 par som er registrert som søkere på Sør- Korea. Blant disse har 19 fått tildelt et barn som de venter på å få hente hjem til seg. 14 par er godkjent og venter på tildeling, mens de resterende er under utredning av Barne-, ungdoms- og familieetaten.

Blant de som har fått tildeling i år har ventetiden variert fra ca. 3 til 7 måneder. Ventetiden nærmer seg ett år for de som har ventet lengst. Ettersom det også har vært en økning i antall godkjente søkere, har vi valgt å justere opp ventetiden fra 3-10 til 3-12 måneder. Det vil alltid kunne være de som venter noe lengre. Til sammenligning varierte ventetiden i fjor mellom 3 og 10 måneder, med 4.5 som et gjennomsnitt.

Hvilke barn som frigis for adopsjon i et bestemt tidsrom vil kunne påvirke ventetiden frem til tildeling. I en periode kan vi oppleve at flere av barna som blir frigitt for adopsjon er barn med spesielle behov. Da kan ventetiden øke, med mindre man er åpne for å søke om å adoptere et av disse barna.

Som nevnt innledningsvis kan det også forekomme at man blir matchet direkte med et barn som må vurderes av Faglig utvalg. Hvis så skjer, vil det aktuelle søkerparet bli forespurt om de ønsker å vurdere barnets papirer og eventuelt søke til Faglig utvalg. Det vil aldri være en forventning om at man går til dette skrittet. Det er ikke slik at man blir stilt lenger bak i køen dersom man må takke nei til en slik forespørsel, og Holt i Korea vil respektere og ha forståelse for en slik beslutning.

Alle må imidlertid være forberedt på at barnet de får tildelt kan ha mindre helsemerknader, eller at det er forhold ved barnets/biologisk mors helsehistorikk som kan gi en ekstra sårbarhet. For eksempel kan biologisk mor ha drukket noe alkohol under svangerskapet. Hvorvidt saken må via Faglig utvalg avhenger av omfang, og av barnets utvikling og nåværende helsetilstand.

Det vi kan si på generell basis er at terskelen for å ta saken via Faglig utvalg er lav, og også at det er nokså store forskjeller i saker som blant annet omhandler bruk av rusmidler i svangerskapet.

Proessen etter tildeling

Alle saker må behandles av to instanser; Ministry of Health and Welfare (MoHW) og Seoul Family Court. MoHW er sentralmyndighet for adopsjon i Sør-Korea. Deres oppgave er å kontrollere at adoptivsøkerne oppfyller de formelle vilkårene i adopsjonsloven. Dette skjer i forbindelse med at de behandler og utsteder utreisestillatelse (EP emigration permit), som alle barn som skal adopteres til utlandet trenger. Domstolen er den instansen som godkjenner adoptivforeldrene og selve overføringen av foreldreansvaret.

Ventetiden etter tildeling kan deles inn i tre faser:

- Tiden fra tildeling frem til saken sendes til MoHW
- Behandling av og innvilgelse av barnets utreisestillatelse hos MoHW
- Behandling av sak hos domstolen etter at utreisestillatelsen er innvilget

Hva ventetiden etter tildeling ender på for det enkelte søkerpar vil avhenge av flere faktorer:

- Antall par som venter på innsendelse til MoHW på tidspunktet man selv får tildeling
- Antall/hyppighet på behandlingen av utreisetillatelse i perioden etter tildeling
- Rekkefølgen på innsendelsene til MoHW
- Saksbehandlingstiden hos MoHW
- Saksbehandlingstiden hos domstolen.

Ulik status for hvert enkelt søkerpar med hensyn til disse variablene gir til dels store utslag på ventetiden. Per i dag estimeres ventetiden til ca. 9-15 måneder. Det vil alltid kunne være de som venter lengre.

Behandling av sak hos Ministry of Health and Welfare

Den fasen som ofte kan gi størst utslag på ventetiden, er tiden det tar fra tildeling til saken blir sendt til MoHW. Myndighetene opererer med et kvotesystem der antall utreisetillatelse reguleres opp mot antall gjennomførte innenlandsadopsjoner. Således vil det alltid være naturlige variasjoner med hensyn til hyppigheten på behandling av saker. Det kan gå 2 måneder mellom hver gang det sendes inn saker, eller det kan gå f.eks. 5 måneder. Vi har opplevd at det har blitt sendt inn 1 sak én måned, men også 11 saker. Barn med spesielle behov/eldre barn kan få prioritet, men ikke nødvendigvis.

Det ble sendt inn 5 saker 3. april, og per i dag er det kun ett par som har fått tildeling som ikke har fått sendt inn saken. De som fikk saken sendt inn denne runden hadde ventet mellom ca. 2 og 4.5 måned siden tildeling. I 2016 varierte ventetiden fra tildeling til innsendelse fra 6 uker til 9 måneder.

Det er også store ulikheter i saksbehandlingstiden. I fjor varierte den fra ca. 6 uker til over 4 måneder. Det har vært tilsvarende ulikheter også tidligere år.

Behandling av sak hos domstolen

Det ligger nå 14 saker hos domstolen. Tre par er i skrivende stund i Seoul, og har fått møte barnet sitt for første gang. Rettsmøte blir avholdt 7. april. Ytterligere fem par skal delta på rettsmøte denne måneden. Det ble utstedt utreisetillatelse i alle disse sakene 29. desember. Tiden hos domstolen vil kunne ende på ca. 4.5-5.5 måned for disse, som er noe lengre enn for et flertall hittil. Men vi har også hatt noen få saker der det har tatt ca. 6 måneder.

Utvikling i ventetid etter tildeling

Selv om ventetiden etter tildeling fortsatt er lang, så har det vært en positiv utvikling. Gjennomsnittlig ventetid i 2015 lå på 21 måneder, mens den i fjor endte på rundt 14 måneder. Parene som har rettsmøter denne måneden fikk tildeling i tidsrommet mars – juli 2016, og vil kunne ende med en ventetid på ca. 10-14 måneder.

Vi forventer ikke ytterligere nedgang i ventetiden etter tildeling med det første.

Hittil i år har ett barn kommet fra Thailand (HSF) til sin nye familie i Norge. Ytterligere en familie som adopterer via HSF har fått reisebeskjed. Vi har hittil i år mottatt fire tildelinger fra HSF i Thailand. Foreløpig ingen via DCY.

Vi har svært få søkere i den norske godkjeningsprosessen som ønsker å adoptere fra Thailand. Vi har stort behov for nye søkere som ønsker å adoptere via DCY (barn i alle aldre, også søsken), eller HSF (hovedsakelig behov for søkere som kan adoptere barn i alder 0-3 år).

Søknader via sentralmyndighetene (DCY)

Sist tildeling var i juli 2016. Seks familier har sin søknad hos DCY. Ut fra forventet ventetid, er det sannsynlig at 1-2 familier fra Verdens Barn kan få tildeling fra DCY i 2017.

Antatt ventetid er anslått til ca. tre år for søkere som har sendt sin søknad til DCY før 2016. Antatt ventetid 2-3 år for de som sendte sin søknad i 2016. Antatt ca. 2 år for nye søkere etter dette. Vi gjør oppmerksom på at dette er anslag. Noen kan oppleve å vente kortere, og noen kan oppleve å vente lengre. Det er meget god kapasitet til å ta imot nye søkere.

Ettersom ventetiden er beregnet ut fra når søknaden er mottatt hos DCY, er det viktig å få sendt ned søknaden så raskt som mulig etter godkjenning. Vi ber derfor søkere som skal sende søknad til DCY om å kontakte oss når sosialrapport er klar for oversending til adopsjonsseksjonen hos Bufetat for godkjenning. Dere vil da få liste fra oss over hvilke dokumenter som må innhentes for den thailandske delen av prosessen.

Antatt tid fra tildeling til hentereise er 2-4 måneder. Selve oppholdet tar vanligvis ca. 10 dager.

Søknader via HSF

Sist tildeling var i februar. Vi har nå plutselig «bare» 12 familier som venter på tildeling fra HSF. Ytterligere seks familier vet hvilket barn de skal adoptere, og venter på hentereisen. Det er god kapasitet til å ta imot nye søkere.

Vi har p.t relativt få søkere hos HSF. Ventetiden er derfor anslått til å gå ned for nye søkere. Dess kortere man p.t har kommet i adopsjonsprosessen mot Thailand, dess større sjanse er det for at man vil få en betraktelig lavere ventetid enn de som er i motsatt ende av prosessen i dag. Vi anslår at de fleste nye søkere vil få tildeling 10-18 måneder etter godkjenning.

3/4 av søkerparene som har søknaden sin hos HSF har allerede ventet i 1,5 år eller mer, mens den siste fjerdedelen har foreløpig ventet 5- 12 måneder. Den familien på ventelisten som har ventet lengst nå, har ventet i ca. 33 måneder. For de fleste som sendte søknaden til HSF i 2016 eller tidligere, anslår vi fortsatt at ventetiden vil være 2-3 år.

Litt om ventetid til hentereise

Familiene som reiste på hentereise i fjor, ventet 7- 13 måneder, med et gjennomsnitt på 10 måneder. Familiene som har fått reisebeskjed hittil i år, har ventet 10- 13 måneder fra tildeling til de er i Thailand på hentereise. Antatt ventetid fra tildeling til hentereise fremover anslås fortsatt til 9-12 måneder for de fleste. Unntaksvis kan det ta kortere, eller lengre tid.

De fleste får reisebeskjed 4-12 uker før de må befinne seg i Thailand. Selve oppholdet rundt overtakelsen tar ca. 10 dager.

Så langt i år har tre barn kommet hjem fra Sør-Afrika, og ytterligere barn er tildelt.

Vi har tett dialog med vår samarbeidsorganisasjon ABBA Adoptions i Sør-Afrika, og de forteller at det er flere barn i systemet som er tiltenkt norske søkere. Dette er barn både med og uten spesielle behov.

Det betyr at det er flere familier som reiser til Sør-Afrika i løpet av våren.

Ventetiden har økt de siste årene, og blir nå anslått til å være 4 - 4,5 år i gjennomsnitt. Vi ser imidlertid at det er flere familier som venter lengre enn dette.

I teorien kan man få tildeling når som helst etter at papirene er sendt til Sør-Afrika. Vanligvis kommer tildelingene til en av de 8-10 familiene som har ventet lengst, men noen ganger kommer det også tildeling til en familie lengre ned på lista.

Det betyr samtidig at noen av de som har ventet lengst, noen ganger opplever at familier bak på lista får tildeling før dem. Mange opplever det som vanskelig å bli "forbigått", men sånn er det når tildelingene ikke skjer i rekkefølge.

Vi ser også at flere enn tidligere av barna som har blitt tildelt fra Sør-Afrika har helsemerknader. Utfordringene er vanligvis mindre omfattende i Sør-Afrika enn i mange andre land, men vi har hatt flere saker i faglig utvalg de siste par årene enn tidligere.

Dette kan være premature barn, eller andre medisinske eller sosiale utfordringer som kan kreve noe ekstra av foreldrene. Vanligvis er det ikke "tunge" diagnoser, men opplysninger om forsinket utvikling, barn som er født for tidlig, eller som av andre årsaker kan kreve ekstra oppfølging.

Selv om det vanligvis er mindre alvorlige helseanmerkninger, så må en del av disse sakene behandles i faglig utvalg. Risikoen for at barnet kan få utfordringer senere i livet er høyere enn i andre saker, og familiene som ønsker å adoptere barna må være klare over dette.

Dette er en trend vi ser også i andre land. Årsakene er nok flere. En årsak er at det er flere barn som blir adoptert innenlands. Da er det som regel de små friske barna som blir adoptert. Resultatet er at for utenlandsadopsjon blir andelen barn som har ekstra utfordringer høyere. En annen årsak kan være at man i enkelte av våre samarbeidsland har blitt mer bevisste på at også barn med mindre helseanmerkninger kan adopteres til en ny familie.

I noen tilfeller hender det at ABBA matcher et barn med mindre helseanmerkninger direkte til en familie. Når det skjer, tar vi kontakt med den aktuelle familien, informerer kort, og spør om de er interessert. Familien kan da velge om de vil vite mer, eller om dette ikke er aktuelt.

Om familien velger å vente på en ny tildeling, så er dette noe ABBA har stor forståelse for. Det er ikke til barnets beste at familien påtar seg større omsorgsoppgaver enn de har kapasitet til.

Ingen barn er tildelt våre søkere, eller har kommet hjem fra Kina i år. Vi har nå kun 9 registrerte søkere på Kina.

Sist tildeling var i november 2016. CCCWA har nå tildelt barn til alle med LID (dato for når søknaden ble registrert i Kina) til og med 16. januar 2007. Vår neste familie har LID 19. januar 2007.

Frem til for noen år tilbake var det ca. 11- 12 tildelingsrunder fra Kina hvert år. De siste årene dette skjedde, dekket hver runde 1-9 LID dager. Deretter har det gått lenge mellom hver tildelingsrunde. I 2015 var det 3 tildelingsrunder, som dekket ca. 14 LID- dager. I 2016 har det kun vært en tildelingsrunde. Denne kom ca. 11 måneder etter sist tildeling, og omfattet bare 7 LID- datoer. Vi har ingen informasjon om når neste tildelingsrunde vil komme. Det kan komme tildelinger når som helst – eller det kan ta like lang tid som sist, eller lengre.

Informasjonen vi får fra kinesiske sentralmyndigheter vedrørende adopsjon, er tilnærmet lik null. Vi vet at Kina fortsatt er det landet som formidler flest barn til utenlandsadopsjon, men det er stor sannsynlighet for at de aller fleste av disse barna er barn med spesielle omsorgsbehov.

Siden vi har ingen faktisk informasjon fra CCCWA angående fremtidige tildelinger, kan man ikke utelukke at tempoet kan øke neste år. Men ser man på utviklingen de foregående årene, er dette lite sannsynlig.

Minner om at de fleste av dere på ny må ta standpunkt om å søke forlengelse av godkjenning, eller ny godkjenning i løpet av 2017. Prosedyrer og tidsfrister finner dere her https://www.bufdir.no/Adopsjon/Jeg_onsker_a_adoptere/Adoptere_fra_utlandet/ Søkere er selv ansvarlig for å sikre at man har gyldig godkjenning til enhver tid.

De fleste av dere som fortsatt har søknaden i Kina, har ikke andre alternative land å sende søknaden om adopsjon til. Det å eventuelt skulle ta et valg om å bytte land når man har ventet opptil 10 år, er også svært vanskelig. Det samme er det å eventuelt skulle ta en beslutning om å avslutte adopsjonsprosessen. Ta gjerne kontakt med saksbehandler hos oss, om dere har behov for drøfte deres situasjon.

Er det noen av våre inneværende søkere på Kina som er åpen for å vurdere adopsjon av barn med spesielle behov fra Kina, er det viktig vi får tilbakemelding om dette. Denne prosessen krever mye av våre ansatte, og vi jobber derfor ikke aktivt med disse programmene, uten at vi vet at en eller flere av våre søkere seriøst vurderer dette som et alternativ.

Minner om at de av dere som kvalifiserer for adopsjon fra noen av våre andre samarbeidsland, kan også søke om å adoptere barn med spesielle behov fra disse landene. Følg med på «Barn søker foreldre» om dette er aktuelt for dere.

Verdens Barn tar for tiden ikke inn nye søkere på India.